

Ebu Marijeh El-Kureshij

Mësimet e fundit të hoxhës

Ebu Es-Sejf

(Allahu e mëshiroftë)

Përgaditi:

Ebu Marijeh El-Kureshij

Redaktura gjuhësote:

F&I Media

Kopertina:

F&I Media

Përktheu:

Ebu Duxhane

Mundësuar nga:

Mësimet e fundit të
hoxhës
Ebu Es-Sejf
(Allahu e mëshiroftë)

PËRMBAJTJA:

Fjalët e autorit.....	5
Mësimi i parë : Deri tek gjithë tagutët në tokë.....	6
Mësimi i dytë: Deri tek çdo jo Muxhahid (deri tek ti që po e lexon këtë shkrim).....	6
Mësimi i tretë: Deri tek Dijetarët (Ulemat) e Umetit.....	6
Mësimi i katërt: Deri tek Muxhahidët.....	8
Mësimi i Pestë: Deri tek Ulemat e Muxhahidave.....	8
Mësimi i gjashtë: Deri tek gjeneralat e Muxhahidave.....	9
Mësimi i shtatë: Deri tek grat e Muxhahidave.....	9

Allahu është ndihmës i çdo durimtar...

E rrethun rreziqet nga çdo anë...ia mbytën gruan dhe fëmijët, por nuk u molis dhe as nuk u dobësua, as nuk u tmerrua dhe as nuk u vonua...e mori armën dhe u fut në grykë të armikut, dhe nuk i mbylli sytë, vetëm pasi që u qetësu në mbytjen e kafirave... kështu ishte vdekja e këtij dijetarit, mësim që shënoi me ngjyrën e gjakut që ti mjafton nga leximi i mijëra vellimeve dhe nga vargëzimi i poezieve dhe nxerrja e faqeve...
Garoi në mësim (dituri) kur njerzit garofshin për në injorancë dhe marrzira, garoi për në xhihad kur njerzit garojshin për në frikë dhe poshtërsi dhe kërkim të lëmoshës nga kafiri..
garoi për në vdekje kur njerzit garojshin për mbledhje të monedhave..
I gëzoi dy mirësi: Fitorën dhe Shehidllëkun, ndërsa njerzit shijuan humbjen dhe vdekjen në shtrat të mposhtur.

Në ç`do shekull të umetit ka fitimtar, lus Allahun që të jesh ti ai o Ebu Omer i këtij shekulli..

Ngarova shumëa të shënoj?

Ai takon njerëz si unë që ti shënoj për Ebu Omerin por më dha përkrahje shoku im dhe me tha Ebu Marijeh, pasha Allahun është len jasht botës kjo fatkeqësi e madhe, dhe me të vërtet ai qëllloi vëllau im i vërtet..

Cudi pasha Allahun, vdiq fehdi, vdiq egërsira, vdiq qeni, u ngrit tërë bota dhe nuk u ul.

Ndërsa vdes Shejhu Imami iniciatori dhe se përmend askush !!!

Mos mendoni për mua keq o rob të Zotit se nuk dua nga qenët e zjarrit, prijësit e Tagutët e arabeve që te fajsojnë shehidin. Jo për Zotin jo, ngase lartësoj emrin e tij që të shqipetohet nga gjuha e tyre, por i fajësoj dhe më zemrojnë ata që kan veshur veshje të dijetarëve dhe kan hypur nëpër minbere dhe ulen në krye të dhomave dhe mësimëve, fajsoj nxënësit e diturisë....fajsoj poetët e xhamiave..fajsoj umetin...I largohen me të mirët burra dhe ajo zhytet në trupin e saj !!!

Nuk mendoj se kemi kohë për të vajtuar Ebu Omerin..

Nuk mendoj se kemi kohë për të vajtuar shpatën e Çeçenisë...ngase lufta ka arritur në rreziqet dhe u keqësuan fazat...

Amshimi i shehidit për xhenetin e pafundshëm është një mësim i madhë që duhet të mos na kalojë para se t`ia gjejmë dobit dhe ti kuptojmë dobitë e tij....

Ja këtë telegram nga vendi ku ra deshmor Ebu Omeri Allahu e mëshiroftë deri tek gjithë njerzit

Mësimi i parë : Deri tek gjithë tagutët në tokë.

Ne nuk do të ndalemi nga xihadi deri sa të shfaq Allahu xihadin ose të vdesim duke kërkuar shehidllëkun.

Nuk do të ndalemi deri sa të e pastrojmë tokën nga ndyrësira juaj, dhe deri kur të i shërojmë zemrat e besimtarëve me therrien e qafave të tyre...

Na frikësoni me vdekje ?!! Por pasha Allahun keni kuptuar se vdekja është dëshira më e lartë e jona...

Na frikësoni se keni për të na marr nderin?!! Por e kemi kuptuar këtë dhe se gratë e tona po luftojnë si burra..... nuk ka dorëzim pas sotit....të gjithë do të luftojmë, burra, gra dhe fëmijë. Vdesim pra nga inati dhe frika, se pasha Allahun nuk kanë mbetue pos ca çaste e po mendoni vite të gjata, dhe do të dëgjoni hingëllimën e kuajve tanë në oborret e pallatve të tua dhe krismat e shpatave tona në shtatoret tuaj dhe se nesër është afër për atë që sheh.

Mësimi i dytë: Deri tek çdo jo Muxhahid (deri tek ti që po e lexon këtë shkrim)

Paria (dijetarët) tani e dëshirojnë vdekjen sikur që e deshironi ju jetën ose më tepër dhe gjuha e tyre thotë: Vdekja do të na arrijë neve dhe juve..por na arrin neve në shesh të luftës, ndërsa ju arrin juve ëe shtëpitë e fortifikuar...na arrin të lartë, ndërsa iu arrin të nënçmuar...na arrin pasi që të kemi kryer amanetin për të cilin u betuam, ndërsa iu arrin juve dhe keni tradhtuar amanetin dhe keni humbur fejen tuaj...

Pra cili nga këta dy grupe ka siguri në atë ditë?

U pajtuar me jetën e dunjasë dhe u qetësuar me të, dhe hubët ahiretin dhe harruat atë.

Mjerë për shitjen tuaj dhe mjerë për përfundimin e juaj, kurse ne shikojmë çmimin e veprës tonë këtu ku thotë Allahu xh.sh ëe Kur'an (Allahu bleu prej besimtarëve shpirtat dhe pasurinë e tyre me xhenet. Luftojnë në rrugën e Allahut, mbysin dhe mbyten. (Allahu dha) Premtim të cilën e vërtetoi në Tevrat, Inxhill e Kur'an. E kush është zbatues më i sigurt i premtimit të vet se Allahu? Pra, gëzonju trgtisë që e bëtë me Te. Ky është sukcesi i madh.) (Teëbe.111)

Mësimi i tretë: Deri tek Dijetarët (Ulemat) e Umetit.

Zgjohuni o dijetar...punoni me atë që keni mësuar...mos lejoni shejtanin që t'ua ndryshojë fenë tuaj..ngase e vërteta është e ndritshme dhe e paverteta e tmershme..

Besim pa Vepër?!!!

Dituari pa Devotshmëri?!!!

A jeni molisur o dijetar? apo iu është hy në zemrat e juaja dashuria e dunjasë dhe urrejta e vdekjes?

Ku është burrëria, ku është xhelozia??

Ku është fortësia, mbështetja e Imam Ahmedit Hazimit ibn Tejmijës, ku është xhihadi i Abduluehabit, ku është inati i Sejdit?!!!

Unë po çuditem me bartësit (Hafizat) e Kur'anit që e mbajnë në zemrat e tyre dhe e quajnë veten Hafiz!!! A ke qen në xhihad o ti Hafiz?

A ke ruajtur librin e Allahut nga shkelja e armikut?

A ke punuar me atë që ke mësuar? JO!!!

Mjaft pra....mos e quaj veten Hafiz, nagse Hafiz është ai që e ngrit dhe e bartë flamurin dhe dallohet në rreshtat e luftës...

Thotë Ebu Omeri Allahu e mëshiroftë në letrën për dijetarët dhe talebet dhe edukatorët... prej shkaqeve që e dobësojnë umetin dhe e kan lënë një cilësi prej cilësive të grupit të shpëtuar dhe kanë ndarë ose dalluar ndërmjet diturisë dhe xhihadit ajo është pakica e hoxhallarëve që dalin për në xhihad.

Ka thënë Pejgamberi s.a.v.s. : Do të qëndrojë një grup prej umetit tim të cilët luftojnë për të vërtetën haptazi deri në ditën e gjykimit (Muslimi). Shihet kur ngrihet flamuri i xhihadit në ndonjë shtet prej shteteve veçse sheh muxhahidat duke garuar për në atë vend të xhihadit, duke kërkuar vrajse ose vdekje..por nuk sheh ndërmjet tyre hoxhallar që e Zbatojnë këtë farz el-kifaje në mësimet e muslimanëve në tokat e xhihadt dhe këshillimin në çështjen e tyre.

Por kjo nuk ndalet vetëm me kaq, ngase disa prej atyre pasuesve të diturisë të cilët nuk iu mjafton gabimi që nuk kan dalë në xhihad filluan edhe ti ndalojnë muslimanët për xhihad dhe ti pengojnë luftimin e armikut dhe filluan të shpërndajnë gënjeshtra dhe frikë nga armiku.

Ndërsa këtë që po e pejeton umeti islam nga një zgjuarsia xhihadike që e ringjallë këtë farz nga se është fat për të vërtetët nga hoxhallartët emigrues dhe muxhahida në rrugën e Allahut dhe prirja e umetit dhe kërkimi për ngritjen e fesë së Allahut në tokë.

Thotë hoxha në fund të këtijë mësimi:

Domosdoshmëri e bartësve të diturisë është që ti përkrahin vëllëzërit muxhahid dhe tu ndihmojnë në vend që të u bëjnë lajka dhe nga mirësjellja me armikun e Allahut prej kafirave dhe munafikave dhe afërsia tek ata me fyrjen e muxhahidave dhe shpifje për ta. Nga se dijetarët nëse e lavdojnë armikun dhe largohen nga muxhahidat dhe të devotshmit veçse i kanë dalluar njerëzit për rreth tij dhe e kan humbur rrugën e sigurisë të lartë dhe xhihadit, dhe me këtë e ka humbur davetin dhe e ka dobësuar forcën e tij dhe e ka nën[muar veten e tij para kafirave dhe shteteve puntore (bashkpuntor të kafirave) dhe është bërë i varur, as në grupin e muxhahidave që të luftojnë me ta dhe ti ndimojë, dhe as në shtetet nënshtruese të kafirave të cilët nuk e pëlcejnë në atë që ai thërret në të.

E kur arrin kërkuesi i diturisë në këtë gjendej të humbjes dhe dobësisë, nuk është çudi atëherë që ti pranoj të gjitha mjetet e informimit të tyre duke bërë lëshime në fe!! Allahu xh.sh thotë: (Në të vërtet ata (idhujtarët) gati arritën të sprovonjë ty nga ajo ne ta shpallëm , e të trillosh tjera nga [ka të shpallëm e atëherë do të zinin ty mik. Dhe sikur ne të mos të kishim forcuar ty, ti gati anove diqka pak te ta.E atëherë në do ta shijonim mundimin dyfish të kësaj jete dhe dyfish të jetës tjetër, e pastaj ti nuk do të gjeshtë mbrojte kundër nesh) (El-Isra.73-75). (Ta zbritëm) Që edhe ti të gjykos me atë që të

zbriti Allahu, e mos ndiq dëshirat e tyre dhe ruaju rrezikut të tyre që të mos të shmangin na një pjesë e asaj që ta zbriti Allahu. Nëse ata refozojnë (grykimin tënd), ti dije se Allahu ka për qëllim ti ndëshkojë për disa mëkate të tyre. Në të vërtetë, një shumicë e njerëzve janë jashtë rrugës. A tha mos po kërkojnë grykimin e kohës së injorances, por për një popull që binshëm beson, a ka grykim më i mirë se ai i Allahut?) (El-Maide.49-50).

I mjafton umetit nga dijetarët qëndrimi i tij në hak dhe në xhihadin e tij edhe nëse është burgosur dhe iu kanë mbyllur gjitha rrugët e dëvetit dhe është mbyllur në shtëpinë e tij, ngase fjala vëretet që del nga ai ose në këshillë që këshillon umetin dhe nxit ata për në xhihad dhe me këtë mjafton që ti mbledh umeti dhe ti përgjigjet thirrjes së tij dhe të mbledhën rreth tij... por nëse nuk qëndron në hak dhe në xhihad në rrugë të Zotit dhe përzihet me armikun e Allahut veçse e ka humbur në këtë gjendje dëvetin e tij edhe pse posedon mjetet e informimit dhe të reklamimit ngase ka humbur umeti besimin tek ai.

:

Mësimi i katërt: Deri tek Muxhahidët.

Dini se xhihadi juaj nuk ndalet në jetën e ndonjë hoxhe apo xhenerali....por ajo është amanet në qafat e juaja...ngase nëse qëllohet (vritet) Zejdi, merr flamurin Xhaferi e nëse qëllohet Xhaferi merr flamurin Abdullahi, e nëse vritet ky mos keni frikë ngase në këtë umet ka shpata prej shpatave të Zotit të pathyer. (këta tre emra që përmenden këtu janë komandantat të cilët kanë luftuar në Ga'etul muet, dhe se të tretë këta janë vranë dhe pas këtyre ka marrë përgjegjësinë Halid ibn Velid ose shpatat e Zotit e pathyer kështu ka quajtur Pejgamberi s.a.v.s.)

Keni shembull më të madh vëllërit në Çeçeni...ra dëshmor Hattabi...Dhe lexues i nderuar a e dini kush ka qen Hattabi?!!! por nuk u molisën dhe as nuk u dobësuan...pastaj ra dëshmor Ebu Velid El-Gamidiji dhe prap nuk u dobësuan por vazhduan dhe arritën që të vrasin edhe më shumë armiq...

E sot e kanë humbur Imamin, Hoxhën e nderuar Ebu Omerin...u mësuan të bëjnë durim nga të këqijat dhe të pajtohen me caktimin e Allahut, dhe pasha Allahun ata janë shembull që duhet të imitohen, dhe se fitojra nga njerzit sikur këta pritët.

Të gjitha janë sot Ebu Beker kur tha: (Kush e adhuron Allahun me të vërtetë Allahu është gjallë dhe nuk vdes)

Mësimi i Pestë: Deri tek Ulemat e Muxhahidave

Te këtë dituri të gjërë, veçorit dhe karakteristikat e dijetarit muxhahid....nxisni umetin për luftë në çdo vend të tokës dhe mbytni mushrikt të gjithë ashtu sikur ju mbysin... Të lumtë o Ebu Omer.

Pasha Allahun çuditë nga gjendja yte... kërkoje diturin në gadishullin arabik dhe pastaj emigroje për të luftuar në xhihadin e Çeçenisë së dashur,

mëson dhe i mëson të tjerët dhe jep fetua... dhe pas gjithë kësaj nuk harron të hedhësh shikimin nga familja në Irak dhe nuk i harron ata.
Lumi për ty o Ebu Omer, se pasha Allahun i ke lodhur ata që do të vijnë pas teje.

Mësimi i gjashtë: Deri tek gjeneralat e Muxhahidave

Prezenca e dijetarëve dhe e talebeve të përsosur në mesin tuaj këto janë arma më e fortë kundër armikut ngase nga këto forcohet rruga dhe mbrohen nga devijimi.... Thotë Allahu xh.sh në Kur'an: (Nuk është e nevojshme të dalin në luftë të gjithë besimtarët. E përse nga çdo grumbull i tyre të mos shkojnë një grup për t'u aftësuar në diturin fetare, për ta mësuar popllin e vet kur të kethehet te ata, në mënyrë që ata të kuptojnë (e te ruhen) (Teëbe.122)

Jam informuar se Hattabi nuk ka marr ndonjë vendim para se ta pyes Shejhun imamin hoxhën e nderuar Ebu Omerin....Allahu Ekber!!! Emiri i tyre Hattabi ndërsa mufti Ebu Omeri ku pra del forcë për të i mposhtur këta ushtar?!!!

Mësimi i shtatë: Deri tek grat e Muxhahidave

Këtë mësim apo letër e keni të dërguar nga dëshmojra Um Omeri (gruaja e hoxhës Ebu Omer)

Oj robërshë e Allahut...rruga është e gjatë dhe e rend, ndërsa amaneti në qafën tënde është i rend ,ke frik Allahun në burrin dhe fëmijët e tij..ke frik Allahun për burrat me të mirë në tokë... mos bën shumë kërkesa dhe ankesa... por nxite për të luftuar... edhe ti motër mësoje përdorimin e armës së lehtë ngase ta mbron nderin nëse të paraqitet ndonjë kafir i fëlliur (dihet se kafirat të gjithë janë të fëlliur)... Nuk ka dorëzim pas sotit...

Motoja jonë është: FITORE OSE SHEHIDLLËK.

Për në fund u them:

Zemera brengoset dhe syri loton dhe se ne nga ndarja jote jemi të mërzhitur por nuk themi pos atë që e kënaq Allahun xh.sh: O Zot mëshiroje Ebu Omerin dhe Um Omerin dhe fëmijët e Ebu Omerit dhe familjen e Ebu Omerit.

O Zot mundësoju banimin në xhenetet e tua dhe furnizoj me kënaqësinë tënde.

O Zot ndimuj dhe ruaj vëllëzërit në Çeçeni...

O Zot ndimuj muxhahidat ngado që të janë.

O Zot na i prano këto lutje....Amin,amin,amin